

14 februari

“en het tweede dier een rund gelijk”

Openbaring 4:7

In ons land en in ons taalgebruik is een vergelijk met een rund niet positief. Het staat voor lompe dommigheid. Toch blijkt dit dier, of althans een wezen dat er op lijkt, een bijzondere plaats in te nemen voor de troon van God. Volgens Hiëronymus moeten we de typologie in dit geval doortrekken naar Lukas. Deze evangelist lijkt zijn boodschap vooral te richten tot het Joodse volk. Hij verkondigde het Joodse volk de Messias in wiens bloed verzoening gevonden wordt en past dit niet uitstekend bij het rund, het offerdier bij uitstek?

Lukas begint zijn evangelie met de geschiedenis van Zacharias, de priester. Ook is het rund beeld van vruchtbaarheid, dus zegen. Het is een stug dier dat langzaam maar zeker doorgaat. Als bijzonderheid van deze vier wezens, dus ook van het rund is dat ze zes vleugels hebben. In deze drie paren vleugels ziet men weer typologisch de deugden van de mensen: eerbied, nederigheid en gehoorzaamheid. Het is natuurlijk prachtig gevonden, het zijn verheven gedachten. Natuurlijk mogen we zo ook onze gedachten voeden, maar waar het in ieder geval om gaat is dat wat deze wezens doen. Zij roepen het driemaal heilig uit. Heilig, heilig, heilig is de Here God, de Almachtige. Hierbij gaat het niet om de drie-eenheid, dat begrip kent de Bijbel niet. Het gaat om God die is, die was en die komt. Opvallend is ook dat zij niet zeggen: ‘Heilig bent u’. Zij zeggen: ‘Heilig is Hij’. Zij zijn verkondigers van Gods heiligheid.

Wij leven vandaag in een wereld waarin heiligheid ver te zoeken is. Zeker wanneer het gaat om respect en eerbied voor Gods heiligheid, is onze wereld de weg volkomen kwijtgeraakt. Zelfs onder christenen heeft men nauwelijks besef van het oneindige verschil tussen God en de schepping. Hoe naderen wij God en op welke wijze spreken we Hem aan? We moeten meer gaan beseffen dat God in het ontoegankelijke licht woont en bij Hem in het geheel geen duisternis is. Deze wezens hebben dag en nacht de taak Gods heiligheid te proclameren. Altijd, in het verleden, in het heden en in de toekomst.